

רבינו יוסף קארו

כל השנה - הלכות - בכל יום - מובטח לו שהוא בן "עולם הבא"!

"משה" שואל מחבירו "יעקב": אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?

אורח חיים היומי

לימוד שולחן ערוך אורח חיים לכל השנה - עמוד אחד ליום

א תמוז

רבינו משה אלשיך

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד. בדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה. ובהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושיכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנבחים יאהרונה"י על ידי הנעלים ברחליו ורחימו ברחוקא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן תקב – דיני האש ביום טוב

ד. לדין מותר לבשל בקדרות חדשות ביום טוב. הגה: ויש אוסרין (הס"ט וס"טו) וכן המנהג אם לא על ידי הדחק ולכן נהגו כשקונין קדרות חדשות בפסח מבשלים בהן קודם יום טוב (דנ"י עלמנו):

סימן תקג – שלא להכין מיום טוב לחבירו. ובו ב' סעיפים

א. אסור לאפות או לבשל או לשחוט ביום טוב לצורך מחר אפילו הוא שבת או יום טוב ואפילו בשני ימים של ראש השנה אבל ממלאה אשה קדרה בשר אף על פי שאינה צריכה אלא לחתיכה אחת. הגה: וכל שכן שיכול לשחוט אף על פי שאינו צריך אלא לכזית (סמ"ק) וכן יכולה לבשל הרבה קדרות ולאכול מכל אחת מעט (צ"ת יוסף ורצ"ו ירוסס ומסנמס הסנ"ט"ב). ודוקא קודם אכילה אבל אחר אכילה אינה יכולה לבשל ולומר אוכל ממנה כזית דהוי הערמה מיהו אם עברה ובשלה (או שחטה) מותר לאוכלו:

ב. ממלא נחתום חבית של מים אף על פי שאינו צריך אלא לקיתון אחד. הגה: אבל צריך להשים הכל אצל האש בפעם אחת אבל אסור להוסיף אם כבר החבית אצל האש דטרחא שלא לצורך הוא (המגיד פרק ט'):

סימן תקד – דין התבלין ביום טוב. ובו ד' סעיפים

א. דכין את התבלין כדרך שאם ידוך אותם מבעוד יום יפיג טעמן אבל מלח אינו נידוך ביום טוב אלא אם כן הטח (המכתשת) או שידוך בקערה וכיוצא בה שישנה שאם שחק המלח מערב יום טוב לא יפיג טעמו ואין שוחקין את הפלפלין ולא את החרדל ברחיים שלהם משום דהוי כעובדין דחול (אלא) דך אותם במדוכה ככל התבלין. הגה: ומיהו נוהגין לשנות קצת במדוכת תבלין (הגהות מיימוני פרק ג' צ"ס סמ"ג) וכן ראוי להורות:

ב. מותר להוליך תבלין ומדוך אצל מדוכה או מדוכה אצל אפילו דרך רשות הרבים אף על פי שהיה אפשר להוליכם מערב יום טוב:

ג. אין כותשין הרפות במכתשת גדולה אבל כותשין במכתשת קטנה שזוה הוא השינוי שלה ובארץ ישראל אפילו בקטנה אסור וכיון שאין אנו יודעים עכשיו מה נקראת גדולה או קטנה יש לאסור הכל. הגה: ומותר לגרוד גבינה ביום טוב על הכלי שהוא מורג חרוץ מיהו צריך שינוי מעט כמו דיכת מלח (ריצ"ט סימן קפ"ד) והוא הדין מצות בלא שינוי משום דאין טחינה באוכלין שהיו טחונין תחלה (מהרי"ל):

ד. מותר אדם למדוד תבלין ליתן בקדירה בשביל שלא יקדיח תבשילו (פירוש שלא ישרפנו ויקלקלנו מחמת ריבוי תבלין):

סימן תקה – דין החולב בהמה ביום טוב. ובו סעיף אחד

א. בהמה שהיא עומדת לאכילה ורוצה לחלוב אותה לאכול החלב אם לקדירה שאין בה אוכלין אסור ואם יש בה אוכלין מותר וכגון שבא החלב לתקנו או שיש בה פירורין והחלב נבלע בהם אבל החולב כל צאנו לא התיר מפני פרוסה שנותן בכלי. הגה: ונכרי החולב בהמה ביום טוב וישאל רואהו יש להקל (רס"ט צ"ט) אך נהגו בו איסור ואין לשנות מיהו ביום טוב של גליות מותר ביום טוב שני (הגהות אשירי ריש צ"ה) ואם מותר לומר לנכרי לחלוב בהמתו בשבת עיין לעיל סימן ש"ה סעיף כ'. ועיין לקמן סימן תק"י סעיף ה' אם מותר להעמיד חלב ולעשות גבינה ביום טוב:

סימן תקו – דיני לישה ביום טוב. ובו מ' סעיפים

א. אין מודדין קמח ביום טוב כדי ללוש אלא יקה באומד הדעת. הגה: ומותר ליקח הקמח מן הכלי אף על פי שעושה גומא בקמח (ר"ן פרק קמ"א דצ"ה ופרק כ"ה):

סיב"נ"ו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בפסיות ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.